

som Carrington ansåg vara äkta. Hans godtrogenhet i detta avsnitt är svår att förstå när man tagit del av hans rika kunskaper om lurendrejeriet inom branschen.

Ett par skandinaviska skeptiska böcker från spiritismens glansperiod bör också nämnas. Karl av Geijerstam gav år 1892 ut boken Modern vidskepelse, som bl a tar upp några exempel på spiritistiskt skojeri i Sverige. Dansken Alfred Lehmann utgav flera kritiskt granskande skrifter om spiritismen, bl a Spiritismen og dens saakaldte beviser (1921),

Spiritismen har aldrig hämtat sig efter de många avslöjandena vid 1900-talets början. Däremot har s k nära döden-upplevelser fått stor uppmärksamhet under senare år. Det finns en utmärkt bok om dessa och snarlika fenomen, Susan J Blackmore, Beyond the Body. An Investigation of Out-of-the-body Experiences (1982). Författaren trodde från början att dessa fenomen var äkta, men när hon ägnat dem grundliga vetenskapliga studier kom hon på andra tankar.

Sven Ove Hansson

Rättelse om kreationismen

Ett stycke i Ola Inghes artikel om kreationismen föll tyvärr bort i förra numret av Folkvett. Läsaren fick därigenom det felaktiga intrycket att sista stycket i artikeln handlade om USA, medan det i själva verket handlade om Sverige. Här återges artikelns två sista stycken:

Det stora internationella inflytande som många amerikanska frikyrkor idag har har medfört en viss aktivering av creationistiska grupper i många länder. I Sverige, där creationism länge haft ett fäste i en del frikyrkor, har en del av den amerikanska litteraturen översatts och bidragit till en viss nytändning av frågan i en del religiösa kretsar, både inom frikyrkor och i lågkyrkliga delar av Svenska Kyrkan.

Det är dock svårt att se hur rörelsen skulle kunna tränga utanför de aktivt troendes skara. Förekomsten av religionskunskapsundervisning torde tillfredsställa de flestas krav på att få frågan belyst från flera håll än den etablerade vetenskapens. Utan någon konkret skol- eller annan kulturpolitisk fråga att mobilisera kring torde creationisterna i likhet med andra här förekommande pseudovetenskaper i huvudsak vara hänvisade till en relativt steril idékamp, t ex genom infiltration av studieförbundsverksamhet o dyl.